

[Ervin Jensen]

Vi kan derfor ikke medvirke til forslaget gennemførelse og opfatter heller ikke forslaget som noget alternativ til en forbrugsbegrænsning gennem en forøgelse af husholdningernes beskatning, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Derimod medvirker forslaget til en udvidelse af de skattetekniske muligheder, som vi ønsker at begrænse. Vi må derfor afvise det foreliggende forslag.

Ivar Hansen (V):

Når man hører ministerens tale og den tale, som socialdemokratiets ordfører holder, kommer man næsten uvilkårligt til at tænke på en person, som engang udtrykte stor utilfredshed med, at når det regnede, faldt der sædvanligvis mere regn på den mand, der havde meget jord, end på den mand, der havde lidt jord. Det synspunkt kan man naturligvis have, altså at et forslag om privat opsparingsfremme har den virkning, at de, der tjener lidt mere, har større mulighed for at spare op end de, der tjener lidt mindre. Det er en filosofi, man kan have, og den fører selvfølgelig til, som vi også har set gang på gang, at forslag af denne art bliver mødt med modstand.

Det må vi selvfølgelig tage til efterretning. Det er ikke noget nyt, at socialdemokratiske ministre og socialdemokratiske ordførere siger således om lovforslag til fremme af den private opsparing.

Socialdemokratiet kan ikke lide privat opsparing. Det er tydeligt, at den socialdemokratiske regering og socialdemokratiet har den opfattelse, at man hellere ser, at opsparingen i samfundet finder sted via de offentlige kasser som led i en større anlagt fordelingspolitisk kurs. Det er jo gammelkendte synspunkter, og det er også det svar, der er blevet givet fra socialdemokratiets side ved tidligere lejligheder.

Vi har før set det forslag, der her bliver behandlet; vi har før sagt, at vi er positivt indstillet. Vi mener, at ethvert forslag, der kan bidrage til at fremme den private opsparing, bør modtages med tilfredshed her i folketinget, og vi vil absolut gå ind i en positiv behandling af det lovforslag, der ligger her, ud fra den overordnede betragtning, at ethvert forslag, der kan bidrage til at fremme den private opsparing og kapitaldannelse her

i landet, bør modtages positivt af folketinget og også af venstre.

Glistrup (FP):

I en kold og mørk tid kan det nok få julestjernerne til at blomstre i øjnene på én, når man sidder og læser sådan et lovforslag som det, de konservative her har fremsat. Der er da ingen tvivl om, at vedtagelse af det vil føre til en økonomisk lindring i mange hjem rundt omkring – og en hårdt tiltrængt økonomisk lindring.

Hvis det var, som hr. Ivar Hansen sagde, at det ville fremme opsparingen i samfundet, er der også meget, der kan tale for, at det var fornuftigt at stemme for det konservative lovforslag. Men desværre viser de undersøgelser, der er blevet foretaget, senest lektor Ole Zacchis store undersøgelse, at der er en meget stor grund til at frygte, at et forslag af denne type overhovedet ikke vil øge opsparingen en døjt i samfundet. Det vil forvride opsparingen, idet opsparingen bliver ført over til disse specielle pengeinstitutkonti, som de konservative i særlig grad vil begunstige ved dette lovforslag, og så vil det svække opsparingen i aktier og obligationer nogenlunde tilsvarende. Nogen særlig opsparingsfremmende effekt har forslaget altså ikke.

Men det har selvfølgelig den effekt, at skattetrykket alt taget i betragtning bliver mindre, og er der noget, som det danske samfund har brug for, når vi skal have »go« i udviklingen, er det jo at få dette skattetryk sat ganske betragteligt ned. Vi må bare realistisk erkende, når vi skal overveje, hvordan vi skal nedsætte skattetrykket, at det ikke er sådan, at vi har midler til rådighed, så vi simpelt hen nu kan fjerne alle skatter fra den ene dag til den anden.

Den udgiftspolitik, som føres, og som vi skal debattere her i løbet af en halv snes dage i forbindelse med finansloven, indebærer jo, at der er et enormt »bagslæb« for skatterne i forhold til det, som de offentlige udgifter andrager. Derfor skal man være meget, meget forsigtig, så længe man holder de offentlige udgifter oppe på et så højt niveau, med at finde frem til, hvor man kan tillade sig at lette skatterne.

Efter fremskridtspartiets vurdering er fordelene ved netop at vælge det område, som